

Érkezünk hintón, hintón

(A lonc-honvágy, avagy a Mont Blanc-metró)

*Hol az ükörke lonc él,
hol ma a lonc-bogyóktól
pirosló ágak olykor
egészen meghajolnak*

*elástam ott a földbe
valamit, ami nem más:
voltaképpen egy mondat*

*egy lassú, lassú tükör
melyben egy dolgos mester
egy jóslatot csiszolgat:*

*vagyis olyan volt éppen
mint a Mont Blanc-i metró
mely fölött téli éjjelen
olykor még, tudjuk ezt, kigyúl
Mont Blanc örök hava, ha túl
A fölkelő nap megjelen —*

*ha volna ilyen metró!
áramlás, fű alatti
moraj vagy láz vagy sárga árnyék,
felhők fölötti földalatti.*

*Elástad hát a mondatot
s kinő a lonc a földből!
Érkezünk mi is hintón, hintán.
Átöltözünk loncba,
úgy éldegélünk ott azontúl,
piros bogvóba vonva:*

*fel-felpiroslunk, fölparázlunk
ha hűvös járja át a házunk;
loncból lesz tűzhelyünk, cipőnk is
és ingatag öröklakásunk.*

*Főlénk boruló mondatok,
lonc-fejfák, hajladozzatok!*

Hieroglifák

Teleírsz majd rejtélyes szavakkal engem.

*Értsék meg ne is értsék:
ragyognának majd rajtam
mint jég alatt a pisztráng
vagy a száj szögletéből
alászivárgó vércsík
vagy mikor elmerülnek
melledben, tündökölve
a cinkék és a vércsék —*

*lássák, meg ne is lássák.
Értsék.
Meg ne is értsék.*

Szemében ott az életed

Úgy, ahogy elősejlik,
átszúr a virág bőrén
de meg nem foghatóan
egy rejtett, könnyű csontváz
s ahogy lüktet a szirmok
alatti tófenéken
lüktet az oldott gyöngyház
meg ahogy éjjeltájban
éjjeltájban egy trillán
ahogy an átvilágít
átvilágít egy villám

Egy januári délelőttön

bizonytalanul szegődtem volna nyomodba; nem akartalak volna megszólítani, és tulajdonképpen követni sem: pusztán csak gyönyörködni öntudatlan eleganciádban.

Lépteimet egy kevésbé ismert titkosszolgálat ügynöke követte volna. Az ügynököt pedig egy másik szervezet nyomozója.

A nyomozót saját felesége figyelte volna távolabbról: féltékenységi rohamoktól gyötört, ideg-beteg asszony, olyan, akire állandóan egy ápolónak kell föl vigyáznia.

Ez után az ápoló után loholt volna egy cigánykölyök: rágógumit kunyerálva tőle.

Nehézkes léptekkel indult volna a kölyök után az anyja, hogy istenesen elfenekelje, valami korábbi csiszlikéséért.

A cigányasszony valójában kém lett volna; összekötője, egy magasrangú diplomata, épp föl-bukkant volna a sarkon, hogy — úgymond — jószoltasson a tenyeréből. Közömbös arccal indult volna abba az irányba, amerre az asszony.

A diplomatát testőrök és kémelhárítók követték volna.

Az egyik kémelhárító véletlenül tilosban hagyta volna parkolni a kocsiját, mikor a diplomata nyomába eredt.

Egy mit sem sejtő közlekedési rendőr indult volna a kémelhárító után, hogy elcsípje és megbírságolja.

A milicista szeretője ekkor bukkant föl a sarkon — ekkor bukkant volna föl — könnyű léptekkel szaladva kedvese után, aki a kémelhárítót követte, az pedig a diplomatát, amaz a cigányasszonyt; a cigányasszony a kölykét, a kölyök az ápolót, az ápoló a beteg feleséget, a feleség a detektívet, a detektív az ügynököt, az ügynök engem, én pedig — tudod — téged.

A milicista kedvesét iskolából ellógott suhancok követték volna, őértük viszont az osztályfőnök szalasztotta volna el két társukat; és így tovább, ez mind így ment volna tovább.

Egy szó mint száz: ezen a délelőttön érthetetlen zsongás, titokzatos mozgolódás támadt volna az utcákon, s az egész megbolydult város a te öntudatlan lépteidet követte volna öntudatlanul.